

den, at vi ikke vare istand til kraftigt at forsvare det i Krigen. Naar jeg har talt saaledes om de Herrers Udtalelser, forsaavidt de have forundret mig, har jeg ikke talt, som om jeg bestemt vilde have en fuldfærdig Anskuelse om Noget, de have sagt, men jeg har talt, fordi jeg forlanger større Klarhed, større Enighed mellem de Sagkyndige, end her er kommet frem ved Behandlingen af dette Lovforslag, og navnlig en ganske anderledes Fortaaelse baade med Hensyn til Penge og Personel, af hvad de Herrere egentlig ville, end det her er antydet; thi naar de Herrere sige, at ved en Fæstning ved Lillebelt behøves, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) sagde, 25,000 Mand, saa spørger jeg det ærede Medlem for Randers, hvor mange Mand vi skulle have til Kjøbenhavns Befæstning, og hvor stort et Materiel, og hvor faar han det fra? Fæstninger ere ikke tilstrækkelige; der skal have Materiel, og der skal Personel, og der skal Forsyning med mange andre Ting til; og der os Oplysning derom. Jeg har ved tidligere Veiligheder sagt, og det gjentager jeg her: Kom, ærede Herrere, frem baade med Forslaget til en Begyndelse og med det, der ligger bagved, saa at vi kunne se, hvad De ville være tilfredse med. Stil os det frem i fuld, kold Nøgenhed og gjenmætkantet alvorlig, de have havt Tid nok dertil; der er gaaet 11 Aar, siden vi tabte Dybbøl, og lad os saa se, hvor mange Millioner det kræver, 30, 40, 50 Millioner — jeg mener ikke Kroner, men Rigsdaler — hvor stort et Personel det kræver, og hvilke Betænelser det kræver til at yde et virksomt Forsvar, selv bortset fra, at det mulig kan svække Forsvaret paa Kysterne, at vi have det; thi det er ikke vist, at man havde stillet sig ganske paa samme Maade ved Dannevirke, hvis man ikke havde havt Dybbøl — jeg veed det ikke — det er det — det hele — jeg ønsker at vi maa faae at se den hele Sag, og jeg tror, at naar man kommer med den hele Sag ved Siden af en Finansplan, der er antagelig, saa tror jeg, at De faae det danske Folkething, naar ellers andre rimelige Betingelser ere tilstede, til for sit Vedkommende, paa Folkets Begne at gaa saa vidt som muligt til en fornuftig Udvælgelse af vort Forsvarsvæsen.

Marineministeren (Ravn): Jeg tager blot Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger, hvorved jeg væsentlig vil slutte mig til de Yttringer, der kom fra det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) med Hensyn til den Trusel, det vilde være imod en Transportflaade, naar vi vare i Besiddelse af dygtige Kampskibe. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) talte hele Tiden om, at der kun var forlangt eet Pantserfisk, at det skulde gaa Nord om Sjælland og snart være i Storebelt, snart i Sundet, men saaledes stiller Sagen sig ikke. Vi have mere end eet Pantserfisk, men ganske vist

have vi for faa, og derfor har jeg til en Begyndelse forlangt et Pantserfisk, som jeg ogsaa haaber, at Folkethinget vil bewilge. Der skal ingen Fantasi til for at se, hvilken overordentlig Fare det er for en stor Transportflaade, der søres over Søen, naar en 3—4 Pantserfiske kunne indtage en foreløbig sikker Stilling og være rede til, naar Transportflaaden nærmer sig, at bryde ud imod den. Selv om den bliver beskyttet af et større Antal Pantserfiske, kan det ingenlunde siges, at disse ville være i Stand til at holde det mindre Antal Pantserfiske fra Transportflaaden. Den hele Kampmaade med Pantserfiske er tilbørlig baseret paa den Umulighed, der er for, at man skulde kunne forhindre dem fra at bryde hinandens Linier. Jeg har netop derfor ogsaa i de Motiver, der ledsage Lovforslaget om Søværnets Ordning, stillet det som et Ønske, at der bliver givet en saadan Bevilling til Flaaden, at man sættes i Stand til at have en 3—4 Pantserfiske i Bæltet og et lignende Antal i Sundet. Naar et saadant Antal er tilstede, anser jeg det for at være en ingenlunde fuldstændig, men dog meget væsentlig Betyngelse imod en Transportflaades Nærmeelse baade i Storebelt og i Sundet. At derimod en fjendtlig Transportflaade uden at møde Modstand skulde kunne landsætte Tropper paa de sydlige Der, vil jeg ikke benegte, men det maa da ogsaa erindres, at Fjenden endnu har adskillige Foretagender at gjøre derfra, før han er kommen i Land paa Sjælland, som jeg, ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), anser for vor naturlige Fæstning. I saadanne Tilfælde er der imidlertid vundet Meget, hvor det er vundet Tid.

Wille: Jeg har været Tilhører og ikke Deltager i den Debat, som hidindtil har været ført, og hvis mest karakteristiske Mærke har været den fortsatte Bestræbelse fra de Herrers Side, som repræsenterer Flertallet, for at finde Alt, hvorefter der kunde være Uenighed, og Alt, hvad der kunde tjene til Udsættelse af den praktiske Begyndelse paa det vigtige Foretagende, her ligger for. Jeg har været Tilhører og ikke Deltager i denne Debat og blev derfor ikke lidet overrasket, da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) pludselig bragte mig under Navns Nævnelse i Forbindelse med sin Tale. (Berg: Det var paa Grund af en Afbrudelse.) Jeg har ikke gjort mig Skyld i den allerfjerneste Afbrudelse, jeg har sidet fuldkommen rolig og stille, medens det ærede Medlem talte, og saa hører jeg pludselig mit Navn bragt i Forbindelse med denne Debat. Anledningen dertil var Spørgsmaalet om Pantserfiskene og den disse gældende Bevilling paa tidligere Finanslove. Hvad det ærede Medlem yttrede, var i den Grad usforstaaeligt og utroligt for mig, at jeg maatte spørge mine Sidemænd for at faae Betydelsen paa, at han virkelig kunde have yttret noget Saadant. Hans Udtalelse gik